

на намерува се и джаміята Ел-Акса, на ужасноголеми видове подвигната, на коихъ то бѣше Царъ греческій Правко (Управко или Юстинианъ) църква созидалъ. Отъ дворището на храматъ едни златни вратници водеха камто востокъ, четыри камто западъ, отъ коихъто едните въ царската палата, двѣте въ долніатъ градъ, а четвертите низъ степените долу, и пакъ на горе камто гората Акра.

Помежду Акра, предградіето Везета и храма Соломонова, созидалъ е Симонъ Маккавей крѣпъстъта Барисъ, която е Иродъ разширилъ и Антоніа нарекалъ.

Стѣните, които окружваха гората Сіонъ бѣха найстари, и неговата крѣность умножаваха еще 60 кулы, помежду коихъ бѣше стѣлъ (кула) Давидовъ, покъсно Иппикусовъ а найподире Пизанскій нареченъ, останалъ е найдѣлго време въ воспоминаніе. Покъсната стѣна съ 14 кулы затвораше предградіята и Акра въ укрѣпленіето; найпосле подвигналъ бѣше Иродъ Агриппа I. еще една стѣна отъ 50 стѫпки высочина и 20 стѫпки широчина, за да вовлече горите Голгоѳа и Везета такожде въ защитителна черта. Отъ 90 на истата стѣна подвигнаты кулы возвышава се Псефиносъ 70 стѫпки высокъ, и отъ неговата высочина можеше да се прегледа Юдеа, Аравіа, и Средиземното море. Храматъ ако и да бѣше окруженъ съ големы стѣнни, затова пакъ бѣше отъ западна и сѣверната страна, гдѣто до градатъ достигваше съ особенъ единъ видъ отдѣленъ.

Числото на вратниците (Капіи) градски, бѣше въ разныте оны времена различно. Въ времето на освоеніе Єрусалима бѣха 12 вратници отворили входъ въ доброукрѣпленния градъ, което число народа, какъ що Йосифъ Списател казува до единъ миллионъ износуваше, вѣроятно въ онова време, когато войната всич-